

Forfatter: Abel, Marie

Titel: BREV TIL: Trier, Ernst Johannes FRA: Abel, Marie (1867-04-18)

Citation: Abel, Marie: "BREV TIL: Trier, Ernst Johannes FRA: Abel, Marie (1867-04-18)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 305. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000261.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Abel, Marie, *En Brevveksling ved Povl Hansen,*

*Marie til Ernst Trier.
Dalum, 18. april 1867.*

. . . Hvor jeg i dette øjeblik tydeligt husker, da jeg skrev til dig allerførste gang som forlovet; dette skulde jo så være sidste gang! Der ligger over 2½ år mellem den gang og nu. Hvor der er sket meget i den tid; det er så forunderligt, når jeg tænker med hvilke følelser og tanker jeg den gang skrev det første brev; jeg synes næsten ikke, jeg igen kan kende mig selv. Men det véd jeg, at jeg i dag er meget gladere ved at skrive, end jeg var det den gang.

Men ak, Ernst, hvor jeg bliver bedrøvet over hvad du skriver i dag, gamle Grundtvig er så syg. Gud give dog, at han ikke skal lide for meget, den gamle mand!

Jeg ser i avisen i dag, at han har indgivet sin ansøgning om afsked; hvor vil det dog blive et gruligt savn for alle hans tilhørere. Blot den lille Vartov-s. 306menighed ikke helt skal opløses. Hvem, tror du, skal træde i Grundtvigs sted? Helveg!? . . .

Af dit sidste brev kunde jeg rigtig mærke, hvor du var bundtræt . . . jeg undrer mig kun over, at du har kunnet holde ud, som du har. Nu tænker jeg mig, det må være en sand lise for dig at få ro i disse dage, uagtet jeg jo godt kan forstå, at du i den første tid har en vis uhyggelig følelse af tomhed . . .

Angående vor rejse herfra, da vil jeg gerne bede dig vente her en dag over, således at vi først rejser herfra fredag morgen ... I går var jeg i byen at sige folk farvel; jeg var hos Helvegs; men traf ham desværre ikke hjemme. De spurgte, om de ikke så dig; kommer vi til Henriksens om torsdagen, kan du jo løbe derover; Elise Mejer er der i påsken, hvorover Bruhn er henrykt.

. . . Gid nu dette mit »sidste« brev må træffe dig ved godt mod. Altså ses vi forhåbentlig tirsdag middag; indtil da lev vel, min fæstemand, min brudgom, min egen, kære, kære ven!

Din Marie.